

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43Cob/56/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3124217601
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Blaha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:3124217601.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Blahu, členiek senátu Mgr. Miriam Kamenskej a JUDr. Martiny Holecovej v právnej veci navrhovateľa PB retail, s.r.o., so sídlom Robotnícka 2156, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 50 656 236, zast. Lukáč & Co., s.r.o., so sídlom Železničná 89/10, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 54 343 224 proti odporcovi ALFA – RENT s.r.o., so sídlom Račianska 88 B, 831 02 Bratislava - mestská časť Nové Mesto, IČO: 36 676 322 o návrhu na vydanie poverenia na vykonanie súpisu hnutelných vecí, o odvolaní navrhovateľa proti rozhodnutiu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 22Cb/200/2024-29 zo dňa 17. januára 2025, takto

rozhodol:

I. Rozhodnutie Okresného súdu Trenčín sp. zn. 22Cb/200/2024-29 zo dňa 17. januára 2025 p o t v r d z u j e .

II. Odporcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozhodnutím v prvom výroku zamietol návrh navrhovateľa na vydanie poverenia na vykonanie súpisu hnutelného majetku. V druhom výroku odporcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že navrhovateľ sa svojím návrhom domáhal, aby súd podľa § 672 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) nariadil súpis hnutelných vecí patriacich odporcovi obchodnej spoločnosti ALFA - RENT s. r. o., IČO: 36 676 322 (ďalej aj ALFA - RENT s.r.o.) nachádzajúcich sa v nebytových priestoroch v budove (stavbe) so súp. č. 1127, popis budovy „Obchodné centrum Považská Bystrica“, postavenej na pozemku C-KN parc. č. 2432/95 v k.ú. A. B., obec A. B. na ulici SNP, zapísanej na LV č. XXXX (ďalej aj „Obchodné centrum Považská Bystrica“) a aby vykonaním súpisu poveril určeného súdneho exekútora.

3. Navrhovateľ odôvodnil svoj návrh tým, že na základe Zmluvy o nájme poskytol odporcovi do užívania nebytové priestory nachádzajúce sa v Obchodnom centre Považská Bystrica o výmere 623 m² podľa špecifikácie v Prílohe č. 5 Zmluvy o nájme (ďalej aj „predmet nájmu“), ktoré boli užívané odporcom za účelom prevádzkovania maloobchodnej predajne s prevádzkovým označením OKAY ELEKTROSPOTREBIČE. V súvislosti s prevádzkovaním maloobchodnej predajne odporca vniesol do predmetu nájmu hnutelné veci predstavujúce súbor predajného sortimentu (tovaru), inventáru predajne, technického a iného vybavenia, ktoré mal a stále má uskladnené v predmete nájmu (ďalej „hnutelné veci“). V zmysle čl. 4 a čl. 5 Zmluvy o nájme bol odporca povinný uhrádzať dohodnuté mesačné nájomné a prevádzkové náklady, pričom nájomné podliehalo indexácii podľa dohodnutých podmienok. Po uplatnení indexácie nájomného podľa dohodnutých podmienok predstavovalo mesačné nájomné sumu 8.847,24 Eur s DPH. Takto dohodnuté nájomné bolo vyúčtované odporcovi faktúrou č. 2024321 zo dňa 14.10.2024 so splatnosťou dňa 31.10.2024 vo výške 8.847,24 Eur s DPH a faktúrou č. 2024352 splatnej dňa 30.11.2024 vo výške 8.847,24 Eur s DPH, ktoré odporca spolu vo výške 17.694,48 Eur

ku dňu podania návrhu neuhradil. Navrhovateľ vyúčtoval odporcovi aj prevádzkové náklady v sume 2.624,81 Eur, a to faktúrou č. 2024362 splatnou dňa 30.11.2024 vo výške 1.153,98 Eur a faktúrou č. 2024366 splatnou dňa 25.11.2024 vo výške 1.470,83 Eur, ktoré odporca tiež neuhradil. Ku dňu podania návrhu preto dlžné nájomné ako aj ďalšie splatné pohľadávky predstavovali sumu 20.319,29 Eur. Pretože odporca bol dlhodobo v omeškaní s úhradou uvedených pohľadávok navrhovateľ dňa 09.12.2024 uzatvoril (uzamkol) predmet nájmu podľa čl. 7 ods. 7 písm. a) Zmluvy o nájme, podľa ktorého v prípade omeškania nájomcu so splnením akéhokoľvek peňažného záväzku podľa zmluvy o viac ako 10 dní je prenajímateľ oprávnený po predchádzajúcej písomnej výzve nájomcovi uzatvoriť (zamknúť) predmet nájmu a/alebo odpojiť nájomcu od dodávok energií a služieb. K tomuto úkonu pristúpil navrhovateľ z dôvodu, že predchádzajúce výzvy na nápravu a uhradenie splatných pohľadávok boli neúspešné, pričom odporca deklaroval záujem na ukončení zmluvy o nájme a postupnom vypratani (vysťahovaní) hnutelných vecí z predmetu nájmu. Navrhovateľ v návrhu uviedol, že z dôvodu faktického konania odporcu a najmä osôb vykonávajúcich prácu v prevádzke odporcu bolo zrejmé a nepochybné, že odporca vykonáva úkony smerujúce k príprave a vyneseniu (vysťahovaniu) hnutelných vecí z predmetu nájmu a preto dňa 09.12.2024 uplatnil zádržné právo podľa § 672 ods. 2 OZ a svojím faktickým konaním zabránil, aby odporca prostredníctvom osôb vykonávajúcich prácu v prevádzke predmetu nájmu zabezpečil vynesenie (vysťahovanie) hnutelných vecí z predmetu nájmu. O uplatnení zádržného práva bol odporca vyzoomený na základe písomného oznámenia zo dňa 17.12.2024 (správne malo byť uvedené 16.12.2024), ktoré bolo poštou odporcovi odoslané.

4. Vzhľadom na uvedené bol navrhovateľ nútený podľa § 672 ods. 2 OZ podať v lehote 8 dní návrh na vydanie poverenia na vykonanie súpisu hnutelných vecí. Navrhovateľa uviedol, že ako prenajímateľ mal splatnú pohľadávku voči odporcovi z titulu nezaplateného nájomného, ktorá pohľadávka nie je zabezpečená, odporca ako nájomca sa sťahuje alebo odstraňuje veci z predmetu nájmu a hrozí riziko, že nájomné nebude pre platobnú neschopnosť ani v budúcnosti zaplatené, pričom veci v (na) predmete nájmu patria odporcovi. Navrhovateľ mal teda za to, že osvedčil, že ku dňu 09.12.2024 boli splnené všetky zákonné podmienky podľa § 672 ods. 2 OZ oprávňujúce navrhovateľa na vykonanie zádržného práva a túto skutočnosť podľa § 151s ods. 4 OZ odporcovi oznámil písomným podaním zo dňa 16.12.2024. Podľa navrhovateľa je nepochybné, že medzi navrhovateľom a odporcom je založený existujúci nájomný vzťah k predmetu nájmu, z ktorého eviduje voči odporcovi splatné pohľadávky z titulu neuhradeného nájomného vo výške 17.694,48 Eur, ktoré nie sú zabezpečené, pričom je možné bez rozumných pochybností usudzovať, že odporca je vlastníkom a oprávneným detentorom zadržaných hnutelných vecí a nebolo preukázané odporcom ani treťou osobou, že by veci, ktoré sa nachádzali v predmete nájmu, patrili tretej osobe. Uvádzal, že odporca výslovne deklaroval záujem na ukončení Zmluvy o nájme a postupnom vypratani (vysťahovaní) hnutelných vecí z predmetu nájmu. Z faktického konania odporcu, najmä osôb vykonávajúcich prácu v prevádzke odporcu, bolo zrejmé a nepochybné, že odporca vykonáva úkony smerujúce k príprave a vyneseniu (vysťahovaniu) hnutelných vecí z predmetu nájmu a preto bol navrhovateľ nútený dňa 09.12.2024 pristúpiť k bezodkladnému výkonu zádržného práva.

5. Okresný súd s poukázaním na ustanovenie § 672 ods. 1 a 2 OZ a § 150 ods. 1 CSP návrh navrhovateľa zamietol. Uviedol, že pre vyhovenie návrhu navrhovateľa v zmysle § 672 ods. 1 a 2 OZ je potrebné, aby bola preukázaná 1/ existencia nájomného vzťahu medzi navrhovateľom a subjektom voči ktorému návrh smeruje, 2/ existencia pohľadávky navrhovateľa na nájomnom, 3/ skutočnosť, že prenajímateľ zadržal veci na vlastné nebezpečenstvo, 4/ dodržanie lehoty na podanie návrhu na súpis hnutelných vecí do 8 dní od ich zadržania a 5/ skutočnosť, že nájomca sa sťahuje alebo odstraňuje veci z predmetu nájmu. Z predloženej Zmluvy o nájme uzavretej medzi navrhovateľom a odporcom dňa 02.04.2019 a jej Dodatku č. 3 zo dňa 25.07.2019 mal okresný súd osvedčenú existenciu nájomného vzťahu medzi navrhovateľom ako prenajímateľom a odporcom ako nájomcom. Z predložených faktúr mal osvedčenú aj existenciu dlhu odporcu voči navrhovateľovi na nájomnom. Z listu navrhovateľa zo dňa 16.12.2024 adresovaného odporcovi mal okresný súd ďalej osvedčené, že navrhovateľ zadržal na vlastné nebezpečenstvo hnutelné veci nachádzajúce sa v predmete nájmu. Preukázaná bola aj podmienka dodržania zákonom stanovenej lehoty na podanie návrhu, keď k uplatneniu zádržného práva došlo dňa 09.12.2024 a návrh bol podaný dňa 17.12.2024.

6. Okresný súd však konštatoval, že zo strany navrhovateľa nebolo osvedčené splnenie podmienky, že odporca napriek neuhradenému nájmu sťahoval alebo odstraňoval veci z predmetu nájmu. Okresný súd konštatoval, že vo vzťahu k uvedenej podmienke navrhovateľ uviedol, že z faktického konania odporcu a

najmä osôb vykonávajúcich prácu v prevádzke odporcu považoval za zrejmé a nepochybné, že odporca vykonáva úkony smerujúce k príprave a vyneseniu (vysťahovaniu) huteľných vecí z predmetu nájmu. Uvedené skutkové tvrdenie však navrhovateľ nielen neosvedčil, ale ani bližšie nešpecifikoval, neuviedol napr. o aké úkony smerujúce k príprave a vyneseniu (vysťahovaniu) huteľných vecí z predmetu nájmu malo ísť, v čom mali spočívať kroky odporcu, prípadne jeho zamestnancov alebo iných osôb, z ktorých by bolo možné dovodiť, že odporca sa sťahuje alebo odstraňuje veci z predmetu nájmu, resp. že podľa tvrdenia navrhovateľa sa k takýmto úkonom chystá. Bez osvedčenia tejto podmienky alebo uvedenia bližších skutkových tvrdení, ktoré by existenciu tejto podmienky osvedčovali, nie je možné podľa okresného súdu návrhu vyhovieť. Z dôvodu nesplnenia podmienok na vydanie poverenia na vykonanie súpisu huteľného majetku okresný súd preto návrh navrhovateľa zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a hoci bol odporca v konaní úspešný, nepriznal mu nárok na náhradu trov konania, keďže mu v konaní žiadne trovy nevznikli.

7. Proti uvedenému rozhodnutiu podal včas v celom rozsahu odvolanie navrhovateľ z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f), g) a h) CSP a navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil a návrhu v celom rozsahu vyhovel a priznal mu náhradu trov konania.

8. Poukázal na to, že okresný súd mal osvedčenú existenciu dlhu na nájmomnom, mal tiež preukázané, že návrh bol podaný včas, avšak nemal preukázané, že odporca napriek neuhradenému nájmomnému sa sťahoval alebo odstraňoval veci z predmetu nájmu. So špecifikáciou podmienok potrebných za účelom vydania poverenia na vykonanie súpisu podľa § 672 ods. 2 OZ ako ich uviedol okresný súd v napadnutom rozhodnutí sa navrhovateľ stotožnil, okrem skutkového a právneho stavu ako ho zistil a vyhodnotil súd prvej inštancie vo vzťahu k podmienke, že odporca sa sťahuje alebo odstraňuje veci z predmetu nájmu.

9. Navrhovateľ namietal právne posúdenie súdu prvej inštancie, ktorý ako hmotnoprávnu podmienku pre úspešnosť návrhu navrhovateľa uviedol nutnosť preukázania, že odporca sa sťahuje alebo odstraňuje veci z predmetu nájmu, t.j. vykonávanie faktických úkonov spočívajúcich v sťahovaní alebo odstraňovaní vecí z predmetu nájmu. Takéto posúdenie je nesprávne, keď pri použití logicko-systematickej metódy interpretácie § 672 ods. 2 OZ možno dospieť k záveru, že za sťahovanie alebo odstraňovanie vecí možno považovať aj také prípravné, plánované alebo uvažované úkony nájomcu, t.j. odporcu, ktoré nemajú povahu a prejav faktického premiestňovania huteľných vecí, ale možno z nich vyvodíť riziko budúceho faktického fyzického odstraňovania huteľných vecí z prevádzky navrhovateľa. Podmienka „sťahovania alebo odstraňovania vecí“ je splnená už vtedy, keď nájomca čo i len reálne uvažuje o vypratání predmetu nájmu. Navrhovateľ poukázal na prevenčný charakter a účel zádržného práva, ktorým je zabezpečenie pohľadávok prenajímateľa pred neplatiacim nájmomcom a výkon zádržného práva teda musí predchádzať samotnému odstráneniu huteľných vecí z predmetu nájmu, inak by bolo zádržné právo nevykonateľné a bezpredmetné. Je preto nevyhnutné, aby prenajímateľ pristúpil k výkonu zádržného práva s dostatočným časovým predstihom predtým, ako nájomca vykoná úkony smerujúce k faktickému vysťahovaniu predmetu nájmu, teda v čase, keď nájomca ešte len o sťahovaní uvažuje alebo ho plánuje. Poukázal v tejto súvislosti na odôvodnenie rozhodnutia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/5/2023 zo dňa 01.02.2023. Vo vzťahu k výkladu právnych predpisov poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 92/2012, I. ÚS 351/2010, m. m. ÚS 306/2010.

10. Ak by mal navrhovateľ čakať až do momentu, kedy odporca fakticky začne so sťahovaním a odstraňovaním vecí z predmetu nájmu, bola by znemožnená akákoľvek právna ochrana navrhovateľa, pretože by sa o sťahovaní vôbec nemusel dozvedieť, resp. dozvedel by sa o ňom so značným časovým odstupom a sťahovaniu by výkonom zádržného práva už nemohol zabrániť, pričom predmet nájmu je možné vypratať v priebehu niekoľkých hodín.

11. Vo vzťahu k odôvodneniu napadnutého rozhodnutia, keď okresný súd uviedol, že navrhovateľ svoje skutkové tvrdenia o zámere odporcu z prenajatých priestorov sa vysťahovať neosvedčil a ani bližšie nešpecifikoval navrhovateľ poukazoval na to, že už v návrhu výslovne uviedol, že odporca vykonáva úkony smerujúce k príprave a vyneseniu (vysťahovaniu) huteľných vecí z predmetu nájmu, čo navrhovateľ vyhodnotil z faktického konania odporcu a najmä osôb vykonávajúcich prácu v prevádzke odporcu. Navrhovateľ uviedol, že v čase podania návrhu nemal žiaden objektívny dôkaz preukazujúci akým spôsobom a kedy odporca plánuje predmet nájmu vysťahovať. Takýto úmysel odporcu bol zrejмый zo samotného konania a správania sa odporcu, keď nemal žiaden záujem riešiť vysporiadanie splatných pohľadávok a sám odporca verbalizoval prostredníctvom svojich zamestnancov záujem vysťahovať sa

z predmetu nájmu. Odporca však konal sofistikovane a svoje plány navrhovateľovi notifikoval ústne, príp. telefonicky. Navrhovateľ síce nemal objektívnu možnosť tvrdenia v čase podania návrhu preukázať konkrétnymi dôkazmi vo vzťahu ku konaniu odporcu, avšak navrhovateľom konštatované skutočnosti o zámere odporcu z predmetu nájmu sa vysťahovať nevzbudzujú žiadne pochybnosti o dôveryhodnosti takto navrhovateľom tvrdných skutočností. Súd mal preto z takýchto tvrdných skutočností vychádzať a vyhodnotiť, t.j. osvedčiť, že odporca sa plánuje vysťahovať z predmetu nájmu, avšak okresný súd takýto hodnotiaci záver neprijal, v dôsledku čoho došiel k nesprávnym skutkovým zisteniam dôležitým pre vydanie uznesenia. Zdôraznil krátku lehotu na podanie návrhu do 8 dní po výkone zádržného práva, v dôsledku čoho je dôkazná možnosť prenajímateľa obmedzená.

12. Navrhovateľ zdôrazňoval, že návrh podal dňa 17.12.2024 a až po podaní návrhu zistil ďalšie vážne skutočnosti preukazujúce zámer odporcu vysťahovať sa z predmetu nájmu, a to najmä oficiálne informácie o zatvorení všetkých prevádzok maloobchodnej siete OKAY ELEKTROSPOTREBIČE na území SR. Navrhovateľ zdôraznil, že odporca užíval predmet nájmu práve za účelom prevádzkovania maloobchodnej predajne s prevádzkovým označením OKAY ELEKTROSPOTREBIČE. Informácie o zatvorení všetkých prevádzok tejto maloobchodnej siete sa dostali navrhovateľovi do sféry dispozície postupne v priebehu januára 2025, t.j. až po podaní návrhu a zdrojom informácií boli hlavne tlačové správy zverejnené na jednotlivých spravodajských portáloch. Navrhovateľ poukázal na viaceré správy zo spravodajských portálov, a to titulok na portáli C. D. zo dňa 25.01.2025, titulok na portáli E. zo dňa 19.12.2024, na portáli F. zo dňa 26.12.2024, titulok na portáli F. zo dňa 19.12.2024, titulok na portáli C. zo dňa 19.12.2024 a titulok na webovej stránke G.. Navrhovateľ uviedol, že v týchto spravodajských článkoch je vyslovene uvedené a zo strany prevádzkovateľa maloobchodnej siete OKAY ELEKTROSPOTREBIČE potvrdené, že budú zatvorené všetky zostávajúce prevádzky nachádzajúce sa na území SR, vrátane nachádzajúcej sa v Považskej Bystrici, t.j. v predmete nájmu. Navrhovateľ zdôrazňoval, že o týchto medializovaných informáciách sa dozvedel až po podaní návrhu a teda tieto nemohol bez svojej viny uplatniť a súdu prvej inštancie predložiť spolu s podaným návrhom. Ak by nimi navrhovateľ v čase podania návrhu disponoval tieto by k návrhu pripojil, keďže jednoznačne preukazujú navrhovateľom uvádzanú skutočnosť o úkonoch odporcu smerujúcich k vysťahovaniu hnutelných vecí z Predmetu nájmu.

13. Vyššie uvedené medializované informácie síce nedokazujú v užšom zmysle slova, že odporca má v úmysle vysťahovať hnutelné veci priamo z prevádzky Považská Bystrica, avšak priamym dôsledkom a konzekvenciou zatvorenia prevádzky je skutočnosť, že nájomca si z predmetu nájmu vyprace svoje hnutelné veci, ktorá skutočnosť je zrejماً logickou dedukciou.

14. Navrhovateľ poukázal aj na to, že dňa 30.12.2024 zaslal odporcovi Výpoveď zo Zmluvy o nájme nebytových priestorov, ktorú výpoveď priložil k odvolaniu. Dôsledkom výpovede je, že odporca má povinnosť vypratať predmet nájmu, teda odstrániť hnutelné veci z predmetu nájmu. Aj táto ďalšia skutočnosť rezultuje do dôvodnosti návrhu v kontexte potreby spísania hnutelných vecí.

15. Navrhovateľ zdôraznil, že všetky vyššie uvedené prostriedky procesného útoku, vrátane dôkazov navrhuje vykonať ako novoty v odvolacom konaní, keďže tieto navrhovateľ nemal k dispozícii pri podaní svojho návrhu, teda ich bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie a sú pre rozhodnutie odvolacieho súdu podstatné a citoval ustanovenie § 366 písm. d) CSP. Ako novotu v odvolacom konaní predložil neprávoplatný platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Up/88/2025, ktorým bolo navrhovateľovi neprávoplatne priznané dlžné nájomné voči odporcovi.

16. Navrhovateľ poukázal aj na osobitný charakter konania o návrhu na vydanie poverenia na vykonanie súpisu hnutelných vecí, ktoré má povahu zjednodušeného skráteného konania v rámci ktorého sa nevykonáva plnohodnotné dokazovanie a posúdenie dôvodnosti návrhu zo strany súdu je obmedzené na skutočnosti tvrdené navrhovateľom (uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 01.02.2023 sp. zn. 26Co/5/2023).

17. Podľa navrhovateľa jedným z princípov tohto druhu konania je to, že súd nevyhodnocuje všetky navrhovateľom tvrdené skutočnosti do takej miery a v takej intenzite ako v bežnom súdnom konaní, pričom obmedzí svoje posudzovanie výlučne do tej miery, či navrhovateľom tvrdené skutočnosti sa javia ako vysoko pravdepodobné. Rozhodujúcou skutočnosťou je teda to, či navrhovateľom tvrdená skutočnosť o zámere odporcu sa vysťahovať z predmetu nájmu je vysoko pravdepodobná. Teda bolo

potrebné komparovať, či je pravdepodobnejšie, že odporca z predmetu nájmu hnutelné veci vyprace, alebo je pravdepodobnejšie, že odporca hnutelné veci v predmete nájmu nechá a poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/146/2018 zo dňa 03.08.2018.

18. Podľa navrhovateľa je nanajvýš vysoko pravdepodobné blížiac sa istote, že odporca má záujem (a vzhľadom na ukončenie nájomného vzťahu už aj povinnosť) hnutelné veci z predmetu nájmu vypratať, keďže ukončil svoju prevádzku v predmete nájmu a z podnikateľského trhu na území SR sa úplne sťahuje. Argumentom a contrario je oveľa menej pravdepodobné, že odporca hnutelné veci v predmete nájmu dobrovoľne ponechá až do zaplatenia jeho peňažných záväzkov z titulu nájomného ako to, že hnutelné veci z predmetu nájmu vyprace. Vo vzťahu k osvedčovaniu skutočností poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6MCdo/5/2012 zo dňa 28.11.2012.

19. Na strane navrhovateľa, ako poškodeného neuhrádzaním záväzku odporcu z nájomného (ktorého výška ku dňu podania odvolania dosiahla 40.000,- Eur) je založená oveľa silnejšia potreba vydať poverenie na súpis hnutelných vecí ako potreba chrániť slobodu voľnej dispozície odporcu s týmito hnutelnými vecami, čím je osvedčený aj ďalší predpoklad na vyhovenie návrhu, a to zachovanie princípu proporcionality. Napadnuté rozhodnutie preto vychádza z nesprávneho skutkového posúdenia veci, keď súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, pričom následne vec nesprávne právne posúdil. Podľa navrhovateľa na základe uplatnených novôt je preukázané, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo procesného útoku, ktoré neboli uplatnené bez viny navrhovateľa v konaní pred súdom prvého stupňa.

20. Odporca sa k návrhu, ani k napadnutému rozhodnutiu a ani k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

21. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa § 379, § 380 ods. 1 a § 385 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP) bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, pričom na dané konanie podľa čl. 4 CSP aplikoval analogicky úpravu Civilného sporového poriadku o neodkladnom opatrení.

22. Predmetom tohto konania je návrh navrhovateľa na udelenie poverenia na vykonanie súpisu zadržaných hnutelných vecí nachádzajúcich sa v predmete nájmu. Navrhovateľ odôvodnil svoj návrh podľa § 672 ods. 2 OZ tým, že ako prenajímateľ poskytol do užívania odporcovi konkrétne určené nebytové priestory podľa Zmluvy o nájme. Tvrdil, že odporca si nesplnil svoj záväzok a neuhradil navrhovateľovi ku dňu podania návrhu dohodnuté nájomné v celkovej výške 17.694,48 Eur, pričom poukázal aj na neuhradenie prevádzkových nákladov súvislosti s užívaním nebytových priestorov. Z dôvodu neuhradenia dlžného nájomného a vzhľadom na deklarovany záujem odporcu o postupnom vypratání hnutelných vecí z predmetu nájmu realizoval navrhovateľ zádržné právo dňa 09.12.2024, o čom odporcu písomne informoval oznámením zo dňa 16.12.2024 a zároveň došlo podľa dohodnutých zmluvných podmienok aj k uzamknutiu predmetu nájmu, t.j. nebytových priestorov užívaných odporcom. Navrhovateľ teda tvrdil, že sú splnené všetky zákonné predpoklady na realizáciu zádržného práva, pričom návrh na vydanie poverenia na vykonanie súpisu zadržaných hnutelných vecí podal v zákonom určenej 8 dňovej lehote podľa § 672 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Okresný súd návrh navrhovateľa zamietol z dôvodu nesplnenia zákonnej podmienky, a to neosvedčenia takého konania odporcu, z ktorého by vyplývalo sťahovanie alebo odstraňovanie vecí z predmetu nájmu.

23. Podľa § 1 ods. zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej „CMP“) podľa tohto zákona súdy prejednávajú a rozhodujú veci ustanovené v tomto zákone.

24. Podľa čl. 4 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej „CSP“), ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

25. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

26. Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

27. Podľa § 326 ods. 2 CSP k návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

28. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

29. Podľa § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

30. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

31. Podľa § 366 písm. d) CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

32. Podľa § 151s ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej „OZ“) kto je povinný vydať hnutelnú vec, môže ju zadržať, aby zabezpečil svoju splatnú peňažnú pohľadávku voči tomu, komu je inak povinný vec vydať. Nemožno však zadržiavať vec svojvoľne alebo ľstivo odňatú.

33. Podľa § 672 ods. 1 OZ na zabezpečenie nájomného má prenajímateľ nehnuteľnosti záložné právo k hnutelným veciam, ktoré sú na prenajatej veci a patria nájomcovi alebo osobám, ktoré s ním žijú v spoločnej domácnosti, s výnimkou vecí vylúčených z výkonu rozhodnutia.

34. Podľa § 672 ods. 2 OZ záložné právo zanikne, ak sú veci odstránené skôr, než boli spísané osobou poverenou súdom, ibaže by boli odstránené na úradný príkaz a prenajímateľ ohlásí svoje práva na súde do ôsmich dní po výkone. Ak sa nájomca sťahuje alebo ak sa odstraňujú veci, napriek tomu, že nájomné nie je zaplatené alebo zabezpečené, môže prenajímateľ zadržať veci na vlastné nebezpečenstvo, do ôsmich dní však musí žiadať o súpis osobou poverenou súdom, alebo musí veci vydať. Osobou poverenou súdom môže byť aj súdny exekútor.

35. Predmetom konania je návrh navrhovateľa podľa § 672 ods. 2 OZ na udelenie poverenia pre súdom poverenú osobu na vykonanie súpisu hnutelných vecí zadržaných navrhovateľom ako prenajímateľom patriacich odporcovi ako nájomcovi nachádzajúcich sa v predmete nájmu.

36. Podľa odvolacieho súdu okresný súd správne vymedzil predpoklady vyhovenia takémuto návrhu, ktorými sú existencia nájomného vzťahu medzi navrhovateľom a odporcom, existencia pohľadávky navrhovateľa voči odporcovi na nájomnom, zadržanie hnutelných vecí prenajímateľom, t.j. navrhovateľom, dodržanie zákonom stanovenej lehoty na podanie návrhu na súpis hnutelných vecí a osvedčenie, že nájomca sa sťahuje alebo odstraňuje veci z predmetu nájmu. Z takto vymedzenými predpokladmi na vydanie poverenia na vykonanie súpisu zadržaných hnutelných vecí (ďalej aj skrátené „súpis hnutelných vecí“) súhlasil aj navrhovateľ v podanom odvolaní, okrem podľa navrhovateľa okresným súdom nesprávne vyhodnoteného skutkového stavu a právneho posúdenia poslednej podmienky, t.j. neosvedčenia sťahovania sa alebo odstraňovania vecí z predmetu nájmu.

37. Odvolací súd sa stotožnil s dôvodmi uvedenými okresným súdom na základe ktorých súd prvej inštancie návrhu nevyhovel, t.j. z dôvodu neosvedčenia ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia zákonom požadovaného predpokladu sťahovania sa alebo odstraňovania vecí z predmetu nájmu. Odvolací súd sa v zmysle § 387 ods. 2 CSP stotožnil s vyhodnotením zisteného skutkového stavu a so záverom okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozhodnutia o nesplnení zákonom požadovaných predpokladov na vyhovenie návrhu na základe tvrdení uvedených v návrhu a dôkazov

a listín k nemu pripojených. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, ktorým okresný súd návrhu nevyhovel, odvolací súd dodáva nasledovné.

38. Pre rozhodnutie o odvolaní voči napadnutému rozhodnutiu bolo vzhľadom na odvolacie dôvody nevyhnutné vysporiadať sa s povahou konania o návrhu na vydanie poverenia na vykonanie súpisu hnutelných vecí a s aplikáciu príslušnej procesnej normy na daný predmet konania.

39. Ustálená judikatúra všeobecných súdov zhodne konštatuje, že žiaden procesný predpis, t.j. ani Civilný sporový poriadok a ani Civilný mimosporový poriadok explicitne neupravuje konanie o návrhu na vykonanie súpisu hnutelných vecí, avšak toto konanie má svojou povahou najbližšie k zjednodušeným skráteným konaniam, v ktorých súd bez zbytočného odkladu rozhoduje na základe osvedčenia údajov uvedených v návrhu, teda ku konaniu o nariadenie neodkladného opatrenia. Konanie o návrhu na vykonanie súpisu hnutelných vecí nie je predmetom osobitných konaní upravených podľa Civilného mimosporového poriadku (§ 1 CMP) a aj keď teda Civilný mimosporový poriadok obsahuje v tretej časti „Niektoré ustanovenia o neodkladných a iných opatreniach súdu“, keďže sa tieto vzťahujú na osobitné konania, ktoré prebiehali podľa Civilného mimosporového poriadku a ide iba o špeciálnu úpravu, ktorá predstavuje lex specialis k ustanoveniam upravujúcich neodkladné opatrenia podľa Civilného sporového poriadku, nie je preto dôvodné aplikovať tretiu časť CMP upravujúcu niektoré ustanovenia o neodkladných a iných opatreniach súdu, teda aplikáciu podľa CMP. Je preto nutné aplikovať všeobecné ustanovenia o neodkladných opatreniach, ktoré sú upravené v Civilnom sporovom poriadku a podľa tejto právnej normy treba v zmysle čl. 4 ods. 1 CSP postupovať. Takejto analogickej aplikácii ustanovení CSP o neodkladných opatreniach zodpovedajú aj závery z rozhodnutia Ústavného súdu ČR sp. zn. IV. ÚS 2399/11 podľa ktorého: „Súpis hnutelných vecí, ktorý je potrebný vnímať ako zvláštny druh predbežného opatrenia, tak má obmedzený a dočasný význam, trvá len po dobu trvania záložného práva prenajímateľa a len vo vzťahu k pohľadávkam nájomcu na nájomnom v čase vykonania súpisu. Z povahy vecí tak nijako neprejudikuje konečný výsledok prípadného sporu medzi zúčastnenými stranami z hľadiska hmotného práva o zaplatenie nájomného.“

40. V prejednávanej veci, ktorej predmetom je vydanie poverenia na vykonanie súpisu zadržaných hnutelných vecí je preto potrebné postupovať podľa Civilného sporového poriadku v dôsledku analogickej podobnosti konania o nariadení neodkladného opatrenia v zmysle čl. 4 ods. 1 CSP a nie v dôsledku posúdenia predmetu konania z hľadiska povahy jeho charakteru ako sporového alebo nesorového konania. Nie je dôvodné preto posudzovať predmet tohto konania z hľadiska jeho sporovosti alebo nesorovosti. Návrh na vydanie poverenia na vykonanie súpisu hnutelných vecí nie je priamo návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, je mu iba svojou povahou blízke a preto sa aplikácia ustanovení súvisiacich s rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aplikuje iba analogicky v zmysle čl. 4 ods. 1 CSP podľa ktorého, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, tak sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. Odvolací súd preto postupoval pri posudzovaní správnosti napadnutého rozhodnutia podľa ustanovení § 324 a nasl. CSP analogicky a o veci rozhodoval podľa procesných ustanovení upravujúcich konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré je svojou povahou najbližšie konaniu o vydanie poverenia na vykonanie súpisu hnutelných vecí. Analogické použitie úpravy o neodkladnom opatrení umožňuje rozhodnúť súdu prvej inštancie o návrhu na vydanie poverenia na súpis zadržaných hnutelných vecí bez pojednávania, bez vylúču strán a vo forme uznesenia na základe osvedčenia tvrdených skutočností.

41. Hoci napadnuté rozhodnutie neobsahuje procesné ustanovenia na základe ktorých okresný súd rozhodol, z obsahu jeho odôvodnenia vyplýva, že okresný súd postupoval podľa príslušných ustanovení CSP o neodkladnom opatrení, keď skúmal splnenie podmienok na vydanie poverenia na súpis hnutelných z hľadiska osvedčenia navrhovateľom tvrdených skutočností, čo zodpovedá právnej úprave neodkladného opatrenia podľa úpravy CSP.

42. Odvolací súd nemá dôvod odchyliť sa od svojej zaužívanej rozhodovacej činnosti pri analogickej aplikácii ustanovení Civilného sporového poriadku o neodkladných opatreniach pri rozhodovaní o návrhu na vydanie poverenia na vykonanie súpisu zadržaných hnutelných vecí (napr. rozhodnutie sp. zn. 43Cob/37/2020 zo dňa 20.08.2020, sp. zn. 43Cob/73/2020-132 zo dňa 03.12.2020, sp. zn. 43Cob/27/2022-86 zo dňa 26.04.2022, avšak aj navrhovateľom citované rozhodnutie Krajského súdu

Trnava sp. zn. 26Co/5/2023 zo dňa 01.02.2023 ako aj rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 01.07.2021 sp. zn. 4Cob/89/2021).

43. Občiansky zákonník v ustanovení § 672 ods. 1 na zabezpečenie nájomného priznáva prenajímateľovi nehnuteľnosti záložné právo k hnutelným veciam, ktoré sú na prenajatej veci a patria nájomcovi s výnimkou vecí vylúčených z výkonu rozhodnutia. Z ustanovenia § 672 ods. 2 OZ vyplýva, že záložné právo zanikne, ak sú veci odstránené skôr, než boli spísané osobou poverenou súdom. Právna úprava poskytuje prenajímateľovi ochranu zákonného záložného práva tým, že ak sa nájomca sťahuje alebo ak sa odstraňujú veci z predmetu nájmu napriek tomu, že nájomné nie je zaplatené alebo zabezpečené, môže prenajímateľ zadržať veci na vlastné nebezpečenstvo, do 8 dní však musí žiadať o súpis osobou poverenou súdom alebo musí veci vydať, pričom osobou poverenou súdom môže byť aj exekútor.

44. Zádržné právo, o ktoré vo veci súpisu hnutelných vecí ide, je vecnoprávnym inštitútom slúžiacim na zabezpečenie záväzku, t.j. peňažnej pohľadávky veriteľa z neuhradeného nájomného. Veriteľ, t.j. prenajímateľ má právo zadržať vec, ktorú má oprávnenie vo faktickej moci, t.j. vec musí byť v držbe veriteľa oprávnenie na základe určitého právneho titulu. Ustanovenie § 672 ods. 2 OZ upravuje osobitný druh zádržného práva na zabezpečenie pohľadávky, ktorým je nájomné. Zádržné právo podľa tohto ustanovenia vznikne, ak vzťah medzi navrhovateľom, t.j. prenajímateľom a nájomcom, t.j. odporcom je daný nájomnou zmluvou, nájomné nie je zaplatené, resp. zabezpečené iným zabezpečovacím prostriedkom, pričom kumulatívne musí byť splnená podmienka, že nájomca sa sťahuje alebo dochádza k odstráneniu veci napriek tomu, že nájomné nie je zaplatené.

45. Z úpravy § 672 ods. 2 OZ vyplýva existencia a možnosť tzv. preventívneho súpisu hnutelných vecí podľa prvej vety § 672 ods. 1 OZ a súpisu hnutelných vecí pri realizácii zádržného práva podľa § 672 ods. 2 druhá veta OZ (Švestka, Spáčil. Škárová, Hulmák a kol.: Občiansky zákonník II, Veľké komentáre, 2. vydání, C. H. Beck 2009, str. 1916 až 1919, ktorý komentár vychádza z rovnakej úpravy ust. § 672 ods. 2 Občianskeho zákonníka v ČR a v SR). Existencia uvedených súpisov, vrátane odlišných predpokladov pri preventívnom súpise a súpise pri zadržaní hnutelných vecí vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 Cdo/160/2023 zo dňa 29.01.2025.

46. Z ust. § 672 ods. 2 prvá veta OZ vyplýva, že navrhovateľ môže žiadať o tzv. preventívny súpis, ktorý má zabrániť zániku záložného práva k veciam (ktoré právo už existuje zo zákona), ku ktorému zániku by mohlo dôjsť, ak by nájomca v budúcnosti začal odstraňovať veci z nehnuteľnosti. V prípade, keď nájomca, hoci nájomné zaplatené nie je a nie je ani zabezpečené, t.j. nebol vykonaný ani preventívny súpis vecí podľa prvej vety § 672 ods. 2 OZ sa sťahuje alebo sú odstraňované veci z prenajatých priestorov, pričom prenajímateľ už realizoval svoje zádržné právo a veci skutočne zadržal, potom vyplýva prenajímateľovi povinnosť podľa § 672 ods. 2 druhá veta OZ podať v zákonom stanovenej lehote 8 dní návrh na súd a žiadať o súpis súdom poverenou osobou, ktorou môže byť aj exekútor, inak musí veci vydať (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 Cdo/160/2023 zo dňa 29.01.2025). Poukázanie na odlišnosti preventívneho súpisu a súpisu pri realizácii zádržného práva je podľa § 672 ods. 2 OZ nevyhnutné pre posúdenie správnosti napadnutého rozhodnutia.

47. Z obsahu podaného návrhu ako aj príloh k nemu priložených vyplýva, že navrhovateľ sa v tomto konaní nedomáha vydania poverenia na vykonanie tzv. preventívneho súpisu podľa prvej vety § 672 ods. 2 OZ, ale sa domáha vydania poverenia na súpis zadržaných hnutelných vecí z titulu výkonu zádržného práva. Odvolací súd zdôrazňuje túto skutočnosť z toho dôvodu, že súd prvej inštancie ako aj odvolací súd rozhoduje o návrhu navrhovateľa na základe ním uvedených skutkových okolností. Z obsahu návrhu ako aj z príloh predložených navrhovateľom vyplýva, že navrhovateľ si uplatnil zádržné právo, čo uviedol priamo v návrhu na začatie konania a vyplýva to aj z priloženej prílohy, a to oznámenia zo dňa 16.12.2024, v ktorom odporcovi oznámil výkon zádržného práva. Za tejto skutkovej situácie je potom nevyhnutné, aby boli v konaní splnené všetky zákonné predpoklady na vydanie poverenia súdom pre oprávnenú osobu na spísanie súpisu hnutelných vecí, t.j. pri realizácii zádržného práva, ktoré vyžaduje ako jednu z podmienok skutočnosť, že nájomca sa sťahuje alebo sa odstraňujú veci z predmetu nájmu. V prípade neosvedčenia tohto zákonného predpokladu nie je možné návrhu na vydanie poverenia na vykonanie súpisu zadržaných hnutelných vecí vyhovieť, ako to správne uviedol súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí.

48. Keďže sa nejedná o preventívny súpis, nepostačuje preukázanie existencie nájomného vzťahu a existencia neuhradenej pohľadávky navrhovateľa ako prenajímateľa voči odporcovi, ale pri realizácii zádržného práva pristupuje k týmto podmienkam aspoň osvedčenie skutočnosti, že nájomca sa sťahuje alebo odstraňuje veci z predmetu nájmu. V zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/160/2023 zo dňa 29.01.2025 podmienky vzniku zádržného práva ako práva k cudzej veci treba vykladať skôr reštriktívne.

49. Navrhovateľ sa domáhal vydania poverenia na vykonanie súpisu z titulu realizácie zádržného práva a na takúto situáciu v zmysle § 672 ods. 2 druhá veta OZ je nevyhnutné splnenie podmienky, že sa nájomca sťahuje alebo sa odstraňuje veci z predmetu nájmu.

50. Vzhľadom na citované ust. § 672 ods. 2 OZ vyplýva, že právna neistota vyvolaná svojpomocným konaním navrhovateľa uplatnením zádržného práva musí byť bezodkladne odstránená rozhodnutím súdu. Takéto urýchlené rozhodnutie súdu je vyvolané zásahom do vlastníckeho práva nájomcu uplatnením zákonného zádržného práva prenajímateľa, čomu zodpovedá aj zákonná úprava vyžadujúca bezodkladné podanie návrhu na súd na vydanie poverenia na vykonanie súpisu poverenou osobou, t.j. do 8 dní od zadržania vecí. Uvedený stav výkonu svojpomoci teda podlieha prieskumnej činnosti súdu, ktorý zisťuje splnenie predpokladov výkonu zádržného práva a k takémuto prieskumu dochádza v konaní, ktoré je povahou najbližšie k rozhodovaniu o návrhu, o ktorom súd bez zbytočného odkladu rozhoduje na základe osvedčenia údajov uvedených v návrhu, teda svojou povahou je najbližšie ku konaniu o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako bolo uvedené vyššie. V napadnutom rozhodnutí okresný súd správne konštatoval osvedčenie existencie nájomného vzťahu medzi navrhovateľom a odporcom, osvedčenie existencie dlhu odporcu voči navrhovateľovi na nájomnom, správne konštatoval osvedčenie vykonania zádržného práva navrhovateľom vyplývajúce z oznámenia navrhovateľa zo dňa 16.12.2024 a správne konštatoval aj včasné podanie návrhu v zákonom určenej 8 dňovej lehote. Správne však konštatoval aj neosvedčenie podmienky na vydanie poverenia na súpis hnutelných vecí ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia, t.j. neosvedčenie, že sa odporca sťahuje alebo sa odstraňuje veci z predmetu nájmu, s ktorým záverom sa odvolací súd stotožnil.

51. Vzhľadom na analogickú aplikáciu úpravy o neodkladných opatreniach podľa § 324 a nasl. CSP aj na rozhodovanie o návrhu na vydanie poverenia na vykonanie súpisu zadržaných hnutelných vecí, na vyhovie takémuto návrhu postačuje osvedčenie navrhovateľom tvrdených skutočností. Osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zodpovedá zrýchlenej úprave konania o neodkladných opatreniach, kedy táto povaha konania vzhľadom na požiadavku rýchlosti a efektívnosti konania a rozhodovania súdov neumožňuje preukázanie skutkových tvrdení v celej šírke týchto tvrdení a dôkazov. Preto aj pri analogickom použití úpravy o neodkladných opatreniach na konanie o návrhu na udelenie poverenia na vykonanie súpisu zadržaných hnutelných vecí postačuje aspoň osvedčenie tvrdení navrhovateľa o splnení zákonných predpokladov. Pokiaľ teda jedným zo zákonných predpokladov vyhovie takémuto návrhu je skutkový stav, keď nájomca odstraňuje hnutelné veci z predmetu nájmu alebo sa sťahuje, potom sa jedná o faktický výkon týchto činností a nielen o domnienku o ich možnej budúcej realizácii. Na vyhovie návrhu na vydanie poverenia na vykonanie súpisu hnutelných vecí pri výkone zádržného práva preto nepostačuje len všeobecné konštatovanie navrhovateľa o zamýšľanom sťahovaní sa odporcu z predmetu nájmu. Svoje tvrdenie o odstraňovaní hnutelných vecí z predmetu nájmu alebo o sťahovaní sa odporcu musí navrhovateľ v tomto konaní aspoň osvedčiť, t.j. uviesť také skutkové tvrdenia a podložiť ich listinami, dôkazmi alebo inými skutočnosťami, ktoré súdu umožnia prijať dôvodný záver, že k takémuto konaniu zo strany odporcu ako nájomcu dochádza alebo takéto konanie reálne hrozí a nie je len výsledkom skutkového dohadu a predpokladu navrhovateľa.

52. Bez toho, aby bolo aspoň osvedčené tvrdenie navrhovateľa o odstraňovaní vecí odporcom, resp. o jeho sťahovaní sa z predmetu nájmu, nie je možné návrhu vyhovieť. Aplikujúc analogicky úpravu o neodkladnom opatrení je vylúčené podľa § 327 CSP vyzývať navrhovateľa na odstránenie väd podania, pričom je nevyhnutné rozlišovať neúplný návrh od návrhu, ktorý síce obsahuje skutkové tvrdenie navrhovateľa, ku ktorému však nie sú pripojené žiadne dôkazy, resp. ak sú pripojené tak z týchto skutkových tvrdení a pripojených dôkazov nevyplýva, že by svoje tvrdenia osvedčil. Osvedčenie z procesného hľadiska znamená, že konkrétne tvrdenie navrhovateľa je možné považovať za s veľkou pravdepodobnosťou zodpovedajúce skutočnému stavu, t.j. ktoré umožňuje konajúcemu súdu prijať záver o existencii takého skutkového stavu, ktorý je navrhovateľom tvrdený. Vzhľadom na zrýchlený

spôsob konania a zjednodušený spôsob rozhodovania (v zásade bez dokazovania a bez nariadenia pojednávania) preto navrhovateľ si musí byť vedomý, že v návrhu je nevyhnutné opísať také rozhodujúce skutočnosti a označiť také dôkazy na ich preukázanie a pripojiť listinné doklady, na ktoré sa odvoláva, ktoré umožnia dospieť konajúcemu súdu k záveru o osvedčení ním tvrdených skutkových okolností.

53. Navrhovateľ vo svojom návrhu tvrdil pri odôvodňovaní splnenia zákonných predpokladov na vydanie poverenia pre oprávnenú osobu na vykonanie súpisu zadržaných vecí, že „Odporca voči navrhovateľovi deklaroval záujem na ukončení zmluvy o nájme a postupnom vypratání (vysťahovaní) hnutelných vecí z predmetu nájmu. Nakoľko z faktického konania odporcu a najmä osôb vykonávajúcich prácu v prevádzke odporcu bolo zrejmé a nepochybné, že odporca vykonáva úkony smerujúce k príprave a vyneseniu (vysťahovaniu) hnutelných vecí z predmetu nájmu, navrhovateľ pristúpil dňa 09.12.2024 k uplatneniu zádržného podľa § 672 ods. 2 Občianskeho zákonníka ...“. Okrem všeobecného tvrdenia „o deklarovaní záujmu odporcu na ukončení zmluvy a postupnom vypratání a ... faktického konania odporcu a najmä osôb vykonávajúcich prácu v prevádzke odporcu ... je nepochybné, že odporca vykonáva úkony smerujúce k príprave a vyneseniu hnutelných vecí“ žiadne iné konkrétne skutkové tvrdenia a listiny alebo iné dôkazné prostriedky k tomuto všeobecnému tvrdeniu o úkonoch odporcu smerujúcich k vysťahovaniu sa z predmetu nájmu v návrhu navrhovateľ neuviedol a nepriložil ani žiadne listinné doklady osvedčujúce toto všeobecné tvrdenie o úkonoch odporcu smerujúcich k príprave a vyneseniu (vysťahovaniu) hnutelných vecí. Pokiaľ preto okresný súd uviedol, že navrhovateľ nielen neosvedčil, ale ani nešpecifikoval o aké úkony smerujúce k príprave a k vyneseniu hnutelných vecí malo ísť, čím nemal ani len osvedčené splnenie predpokladov na vykonanie súpisu, s takýmto záverom sa odvolací súd stotožnil.

54. Okresný súd pri rozhodovaní o návrhu navrhovateľa správne vychádzal zo skutkových tvrdení uvedených v návrhu a z príloh k nemu pripojených a bol povinný z takéhoto skutkového tvrdenia a pripojených dokladov vyhodnotiť, či aspoň v rovine osvedčenia vyplýva potvrdenie žalobcom tvrdených skutkových okolností o úkonoch odporcu smerujúcich k príprave a vyneseniu (vysťahovaniu) hnutelných vecí. Podľa odvolacieho súdu okresný súd správne vyhodnotil, že z takéhoto všeobecného skutkového tvrdenia nepodporeného žiadnymi inými okolnosťami a ani listinami a inými dôkaznými prostriedkami nemohol dospieť k záveru ani len o osvedčení tvrdení navrhovateľa o úkonoch odporcu smerujúcich k vysťahovaniu hnutelných vecí z predmetu nájmu.

55. Podľa odvolacieho súdu základným predpokladom pre splnenie tejto podmienky je osvedčenie, že nájomca sa sťahuje alebo že sa odstraňujú veci z predmetu nájmu napriek tomu, že nájomné zaplatené nie je, pričom na aplikáciu § 672 ods. 2 OZ je nevyhnutné, aby nájomca v čase zadržania vecí vykonal objektívne úkony smerujúce k odstráneniu vecí a k presťahovaniu sa z predmetu nájmu. Odvolací súd súhlasí s navrhovateľom, že postačuje, ak nájomca vykonáva prípravné úkony, pretože ak by sťahovanie už prebehlo, nebolo by možné súpis vecí vykonať. Nestačí však len dohad o tom, že nájomca by sa teoreticky mohol chcieť presťahovať alebo presunúť veci umiestnené v prenajatej nehnuteľnosti (viď rozhodnutie tunajšieho súdu sp. zn. 43Cob/37/2020 zo dňa 20.08.2020, rovnako ako uznesenie Krajského súdu Trnava sp. zn. 26Co/5/2023 zo dňa 01.02.2023 citované samotným navrhovateľom). Z požiadavky ust. § 672 ods. 2 OZ a pri aplikácii primeranej úpravy neodkladného opatrenia potom vyplýva, že navrhovateľ je povinný aspoň osvedčiť, že odporca vykonáva prípravné úkony na sťahovanie alebo odstraňovanie hnutelných vecí. Ani tento zjednodušený spôsob odôvodnenia uplatneného nároku vo forme osvedčenia neumožňuje prijať záver, že pre vyhovenie návrhu postačuje len všeobecné tvrdenie a dohad navrhovateľa o tom, že na strane odporcu je tu budúci zámer o možnom presťahovaní sa, keď sa jedná len o skutkový dohad a predpoklad nepodložený žiadnymi listinnými dôkazmi a skutočnosťami aspoň osvedčujúcimi toto tvrdenie navrhovateľa. Na základe všeobecného tvrdenia v návrhu o deklarovaní záujmu odporcu o ukončení zmluvy (nepodloženého žiadnymi inými skutočnosťami, dôkazmi, listinami a inými dôkaznými prostriedkami) a okrem všeobecného tvrdenia o faktickom konaní odporcu a osôb vykonávajúcich prácu v prevádzke odporcu (nepodložených žiadnymi inými skutočnosťami, dôkazmi a listinami) nemožno ani v rovine osvedčenia dospieť k záveru o splnení predpokladov na vydanie poverenia na súpis hnutelných vecí na základe tvrdení uvedených v návrhu a dokladov k nemu pripojených.

56. Odvolací súd zdôrazňuje, že v prejednávanej veci sa jedná o súpis § 672 ods. 2 druhá veta OZ, na ktorý je navrhovateľ ako prenajímateľ povinný z dôvodu realizácie zádržného práva, ktorým sa zasahuje do vlastníckych práv odporcu. Na dôvodnosť návrhu postačuje aspoň osvedčenie tvrdených skutočností.

Pokiaľ však ani v rovine osvedčenia všeobecne skutkové tvrdenia navrhovateľa neumožňujú súdu prijať záver o vysokej pravdepodobnosti skutočností tvrdených navrhovateľom bez podpory akéhokoľvek dôkazného prostriedku alebo iných skutkových okolností, potom nie je možné návrhu vyhovieť.

57. Pokiaľ preto okresný súd podľa stavu v čase vydania napadnutého rozhodnutia návrh na základe skutkových tvrdení a príloh k nemu priložených posúdil ako nezodpovedajúci splneniu predpokladov na vydanie poverenia pre absenciu aspoň osvedčenia o sťahovaní sa alebo odstraňovaní vecí z predmetu nájmu, postupoval správne v súlade s obsahom spisu a správne vyhodnotil skutkový stav o neosvedčení podmienok na vydanie poverenia na súpis zadržaných huteľných vecí.

58. Nad rámec uvedeného odvolací súd dodáva, že v zmysle § 672 ods. 2 OZ je nutné rozlišovať medzi pojmami „sťahovať sa“ a „odstraňovaním vecí“ ako samostatných skutkových dôvodov uplatnenia zádržného práva. Pokiaľ odstraňovanie vecí z predmetu nájmu smeruje k úkonom týkajúcich sa konkrétnych vecí, potom sťahovanie sa je pojmom širším a je možné ho chápať ako vôľu trvalého opustenia predmetu nájmu (Švestka, Spáčil, Škárová, Hulmák, a kol.: Občanský zákoník II, Velké komentáře, 2. vydání, C. H. Beck, 2009, str. 1918).

59. Tvrdenie navrhovateľa v návrhu teda nebolo podporené žiadnymi ďalšími okolnosťami a ku ktorému navrhovateľ nepripojil ani žiadne dôkazy, ktoré by aspoň osvedčovali jeho tvrdenie o takých úkonoch a postupoch odporcu, ktoré je možné posúdiť ako úkony smerujúce k odstraňovaniu huteľných vecí alebo sťahovaniu sa odporcu z predmetu nájmu. Tvrdenie navrhovateľa v odvolaní, že úmysel odporcu o sťahovaní sa bol zrejmý zo samotného konania a správania sa odporcu je ďalším tvrdením a nie dôkazom aspoň osvedčujúcim toto tvrdenie. Skutkové tvrdenie ako prostriedok procesného útoku podľa § 149 CSP popisuje skutkový stav, skutkový dej na základe ktorého uplatňuje strana sporu konkrétny nárok alebo právo. Každé tvrdenie, ktoré opisuje určitý skutkový dej, pokiaľ má byť základom pre priznanie určitého nároku je nevyhnutné, aby bolo preukázané, t.j., aby bolo unesené dôkazné bremeno tvrdenia, pokiaľ mieni žalobca dosiahnuť úspech v spore a v konaní o neodkladnom opatrení, ktorého úprava sa použije analogicky aj v tomto prípade, je nevyhnutné aby bolo aspoň osvedčené tvrdenie navrhovateľa o konkrétnej skutkovej okolnosti.

60. Samotný navrhovateľ v odvolaní uviedol, že v čase podania návrhu nemal žiaden objektívny dôkaz preukazujúci, akým spôsobom a kedy odporca plánuje predmet nájmu vystáť. Odvolací súd nepopiera, že procesná situácia navrhovateľa, ktorý musí aspoň osvedčiť úkony nájomcu smerujúce k odstráneniu vecí alebo k vystáňaniu sa je komplikovaná a často nemusí mať k dispozícii žiadne dôkazné prostriedky osvedčujúce jeho tvrdenie. V danom prípade tomu tak však nebolo, keďže navrhovateľ poukázal na to, že z verbálneho prejavu odporcu prostredníctvom zamestnancov v jeho prevádzke vyplynul zámer vystáť. Túto vedomosť navrhovateľ nadobudol konkrétnym spôsobom, avšak nepredložil žiaden dôkazný prostriedok osvedčujúci toto tvrdenie, napr. ktorý zamestnanec odporcu, kedy, voči komu zo strany navrhovateľa, akým spôsobom, pri akej príležitosti takúto skutočnosť a úmysel uviedol.

61. Na druhej strane, ak teda navrhovateľ v odvolaní uvádzal, že v čase podania návrhu nemal objektívnu možnosť svoje tvrdenia preukázať konkrétnymi dôkazmi, sám konštatoval svoju dôkaznú núdzu a pochybnosti o splnení predpokladov na vydanie poverenia súdom na vykonanie súpisu huteľných vecí. Z tvrdení navrhovateľa však vyplýva, že takúto informáciu od zamestnancov v prenajatej prevádzke odporcu aj mal, pričom musela byť verbálne podaná konkrétnym osobám zo strany navrhovateľa, avšak navrhovateľ nevyužil procesné oprávnenie konkrétnym dôkazným prostriedkom tieto svoje tvrdenia osvedčiť alebo preukázať.

62. V ďalšej časti odvolania navrhovateľ, so zdôraznením o tom, že v čase podania návrhu nemal objektívnu možnosť preukázať svoje tvrdenia o úmysle odporcu vystáť sa z predmetných priestorov, poukazoval na informácie na spravodajských portáloch zverejnené po podaní návrhu v časovom období od 19.12.2024 do 25.01.2025, z ktorých vyplýva jeho tvrdenie o úmysle odporcu vystáť sa z predmetných priestorov. Tento úmysel odporcu teda vyplýva z obsahu predložených správ z konkrétnych internetových portálov na základe ktorých, vrátane vlastnej stránky predajcu elektrospotrebičov OKAY, vyplýva úmysel ukončiť predaj v kamenných predajniach k dátumu 25.01.2025, vrátane prevádzky danej odporcovi do užívania. Tieto skutočnosti považoval navrhovateľ podľa § 366 písm. d) CSP za novoty v

odvolacom konaní, na ktoré je potrebné prihladiť a ktoré nemohol bez svojej viny uplatniť pri podaní návrhu na vydanie poverenia na vykonanie súpisu.

63. Vzhľadom na analogickú aplikáciu úpravy o neodkladných opatreniach podľa § 324 a nasl. CSP aj na konanie o návrhu na vydanie poverenia na vykonanie súpisu zadržaných huteľných vecí je nevyhnutné aplikovať ust. § 329 ods. 2 CSP. V zmysle tohto ustanovenia je analogicky pre okresný ako aj pre odvolací súd rozhodujúci stav, t.j. skutkový stav a rozsah tvrdení, v čase vydania napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie. Pokiaľ preto okresný súd dospel k záveru, že navrhovateľ neosvedčil tvrdenie o sťahovaní sa a odstraňovaní huteľných vecí z predmetu nájmu, takýto záver okresného súdu je správny, vychádzajúci z rozsahu skutkových tvrdení navrhovateľa v návrhu a k nemu pripojených dokladov v čase vydania napadnutého rozhodnutia podľa § 329 ods. 2 CSP. Pokiaľ, ako bolo uvedené, navrhovateľ v odvolaní uviedol, že z konania odporcu bol nepochybný úmysel a príprava úkonov na vysťahovanie, jedná sa vzhľadom na absenciu iných skutkových tvrdení a absenciu akýchkoľvek dôkazov podporujúcich toto tvrdenie o ničím neosvedčené skutkové tvrdenie navrhovateľa neumožňujúce prijať záver okresným súdom o osvedčení tejto skutkovej okolnosti tvrdenej navrhovateľom.

64. Navrhovateľ v odvolaní tvrdil splnenie predpokladov uplatnenia novôt v odvolacom konaní podľa § 366 písm. d) CSP s tým, že predložil informácie zverejnené na spravodajských portáloch, ktoré sú všetky datované po podaní návrhu na vydanie poverenia na súpis. S takýmto tvrdením sa odvolací súd nestotožnil.

65. Odvolací súd zdôrazňuje, že pri analogickej aplikácii úpravy o neodkladnom opatrení je vylúčené v zmysle § 327 CSP vyzývať navrhovateľa na odstránenie väd podania. Ako už bolo v tejto súvislosti uvedené, je nevyhnutné rozlíšiť neúplný návrh od návrhu, ktorý síce obsahuje skutkové tvrdenia navrhovateľa, ku ktorému však nie sú pripojené žiadne dôkazy, resp. ak sú pripojené tak z týchto skutkových tvrdení a z pripojených dôkazov nevyplýva, že by svoje tvrdenia osvedčil. Odvolací súd konštatuje, že z analogického použitia § 326 ods. 1 a 2 CSP vyplýva, že aj v návrhu na vydanie poverenia bol navrhovateľ povinný opísať rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce jeho návrh a pripojiť k nemu listiny, na ktoré sa odvoláva. Hoci v zmysle § 327 CSP súd na odstránenie väd návrhu ani na doplnenie príloh nevyzýva, navrhovateľovi v konaní o vydanie poverenia na súpis huteľných vecí (ako pri návrhu na vydanie neodkladného opatrenia) nič nebráni, aby aj po podaní návrhu, následne doplnil svoje skutkové tvrdenia a doplnil aj také listiny a doklady, ktoré pôvodne k návrhu nepripojil. Oprávnenie navrhovateľa na takéto doplnenie opísania rozhodujúcich skutočností a doplnenie príloh v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je zákonnou úpravou obmedzené, t.j. takéto doplnenie skutkových tvrdení ako aj prípadných listín a iných dôkazných prostriedkov môže v konaní o nariadení neodkladného opatrenia navrhovateľ doplniť a realizovať až do vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie. Pri takomto postupe je však zásadným obmedzením okamih rozhodnutia súdu prvej inštancie, keď v zmysle § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Aj v tomto konaní o vydaní poverenia na súpis huteľných vecí analogicky postupujúc podľa § 329 ods. 2 CSP mal teda navrhovateľ možnosť doplniť skutkové tvrdenia a pripojiť ďalšie listiny osvedčujúce jeho tvrdenia o dôvodnosti návrhu na vydanie poverenia na súpis huteľných vecí až do rozhodnutia súdu prvej inštancie o tomto návrhu, t.j. v prejednávanej veci do 17.01.2025, kedy okresný súd vydal napadnuté rozhodnutie.

66. Navrhovateľ odôvodnil splnenie predpokladov na uplatnenie novôt v odvolacom konaní podľa § 366 písm. d) CSP tým, že v čase podania návrhu neboli zverejnené na ním označených portáloch (z ktorých predložil vyhotovené snímky) informácie o ukončení podnikania predajcu OKAY na území Slovenskej republiky ku dňu 25.01.2025 a uzavretí kamenných prevádzok, vrátane prevádzky v užívaní od navrhovateľa. Navrhovateľ tým mienil poukázať na skutočnosť, že z týchto na jednotlivých internetových portáloch zverejnených informácií vyplýva osvedčenie jeho tvrdenia o sťahovaní sa predajcu OKAY nielen z územia SR, ale konkrétne aj z prevádzky užíwanej od navrhovateľa. S tvrdením o splnení predpokladov na uplatnenie novôt v odvolacom konaní sa odvolací súd nestotožnil.

67. Odvolací súd opätovne zdôrazňuje možnosť doplnenia skutkových tvrdení a listinných dôkazov pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení a analogicky aj pri rozhodovaní o návrhu na vydanie poverenia na súpis huteľných vecí až do rozhodnutia okresného súdu a k tomuto okamih je rozhodujúci stav pre vydanie rozhodnutia o tomto návrhu. Nemožnosť uplatnenia prostriedkov procesného útoku bez

viny odvolateľa pred súdom prvej inštancie, ako splnenie predpokladu uplatnenia novoty v odvolacom konaní podľa § 366 písm. d) CSP, nie je časovo viazaná na podanie návrhu, ale je vymedzená ohraničením konania pred súdom prvej inštancie. Znamená to, že hoci v čase podania návrhu dňa 17.12.2024 neboli na spravodajských portáloch označených navrhovateľom zverejnené informácie o uzatvorení prevádzok odporcu a ukončení jeho podnikania k 25.01.2025, avšak tieto informácie boli k dispozícii pred rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal až dňa 17.01.2025. Práve okamih vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie je relevantný z hľadiska posúdenia novôt v odvolacom konaní. Odporca v odvolaní ani len netvrdil okolnosti, ktoré by mu bránili doplniť skutkové tvrdenia a podložiť ich príslušnými zverejnenými informáciami z internetových portálov ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia. Pre účely posudzovania novôt v odvolacom konaní teda nie je relevantný okamih podania návrhu, ktorý nebráni po tomto dátume navrhovateľovi doplniť tvrdenia ako aj príslušné listiny podporujúce jeho tvrdenia, ale relevantné je obdobie konania pred súdom prvej inštancie, ktoré vzhľadom na osobitnú povahu rozhodovania o neodkladnom opatrení, ktoré sa analogicky použije aj na rozhodovanie o návrhu na vydanie poverenia na súpis hnuťelných vecí, je potrebné ohraničiť vydaním napadnutého rozhodnutia, t.j. k dátumu 17.01.2025. K tomuto dátumu boli už zverejnené navrhovateľom označené informácie na internetových portáloch, z ktorých vyplýval údaj o ukončení podnikania maloobchodnej siete OKAY, vrátane uzatvorenia všetkých kamenných prevádzok, t.j. aj prevádzky užívanej od navrhovateľa. Jediný doklad datovaný neskorším dátumom po vydaní rozhodnutia súdu prvej inštancie je navrhovateľom označený spravodajský portál STARTIT UP a titulok z neho zo dňa 25.01.2025. Informácia z neho však nie je nová oproti údajom na skôr zverejnených portáloch, teda ktoré už boli známe z predchádzajúcich zverejnení na iných spravodajských portáloch od 19.12.2024 do 26.12.2024 o ukončení podnikania predajcu OKAY a uzatvorení kamenných prevádzok k 25.01.2025. Taktiež výpoveď zo Zmluvy o nájme je datovaná dňom 30.12.2024 a navrhovateľovi nič nebránilo, aby pred rozhodnutím súdu prvej inštancie (17.01.2025) tento listinný dôkaz predložil. Navrhovateľ tak však nepostupoval a v konaní pred súdom prvej inštancie bez toho, aby relevantným spôsobom svoj postup odôvodnil, uvedené informácie zo spravodajských portálov a ani výpoveď z nájmovej zmluvy pred rozhodnutím súdu prvej inštancie nepredložil.

68. Navrhovateľom označené a predložené informácie zo spravodajských portálov, vrátane výpovede zo zmluvy o nájme boli predložené po vydaní napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, hoci existovali a boli verejne prístupné pred týmto dátumom. Navrhovateľ nijako neodôvodnil žiadnu prekážku, ktorá by mu bránila bez jeho viny predložiť uvedené informácie a listiny pred vydaním napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd zdôrazňuje, že ako pre okresný súd tak aj pre odvolací súd je rozhodujúci stav ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia analogicky podľa § 329 ods. 2 CSP. Aj v prípade rozhodnutia vo veci samej platí zákonná koncentrácia podľa § 154 CSP, t.j. možnosť uplatnenia prostriedkov procesného útoku (skutkové tvrdenia a dôkazy podľa § 149 CSP) najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí s výnimkou novôt podľa § 366 CSP. V prípade rozhodovania o návrhu na vydanie poverenia na súpis hnuťelných vecí analogicky aplikujúc úpravu o neodkladnom opatrení je takýmto najneskorším okamihom uplatnenia prostriedkov procesného útoku deň vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie, keďže súd rozhoduje spravidla bez nariadenia pojednávania. Na informácie zverejnené na jednotlivých internetových portáloch ako aj na písomnú výpoveď zmluvy o nájme preto odvolací súd prihladnúť nemohol, pretože tieto listiny boli predložené až po vydaní rozhodnutia súdu prvej inštancie podľa § 329 ods. 2 CSP a nespĺňajú predpoklady novoty podľa § 366 CSP, keďže navrhovateľ žiadnym spôsobom neodôvodnil prekážku, ktorá by mu bránila predložiť uvedené listinné doklady pred vydaním napadnutého rozhodnutia v konaní pred súdom prvej inštancie. Keďže sa jednalo o informácie a listiny (po ich vytlačení z elektronickej podoby), resp. po ich spísaní (výpoveď zmluvy o nájme), ktoré existovali pred rozhodnutím súdu prvej inštancie a pretože navrhovateľ ani len netvrdil žiadne prekážky, ktoré by mu bránili predložiť tieto listiny pred rozhodnutím súdu prvej inštancie, potom nepreukázal, že ich nemohol uplatniť bez svojej viny v konaní pred súdom prvej inštancie a neboli preto v odvolacom konaní splnené predpoklady na uplatnenie novôt podľa § 366 písm. d) CSP.

69. Tvrdenie navrhovateľa o splnení predpokladov uplatnenia novôt v odvolacom konaní z dôvodu nemožnosti predložiť uvedené listiny v deň podania návrhu je nesprávne a nemá vplyv na nemožnosť posúdenia týchto dokladov ako novôt podľa podmienok § 366 písm. d) CSP, kedy existencia novôt nie je viazaná na okamih podania návrhu, ale na obdobie konania súdu prvej inštancie, t.j. časové vymedzenie novôt je limitované trvaním konania pred súdom prvej inštancie, počas ktorého boli tieto listiny existujúce a navrhovateľom mohli byť predložené. Nie je úlohou odvolacieho konania nahrádzať

procesnú pasivitu alebo opomenutie predloženia takých listinných dôkazov a doplnenia skutkových tvrdení, ktoré boli uplatniteľné v konaní pred súdom prvej inštancie a bez odôvodnenia v tomto štádiu konania pred okresným súdom neboli označené, predložené ani uplatnené.

70. Záver súdu prvej inštancie, že nebolo osvedčené tvrdenie žalobcu o vykonávaní úkonov odporcu smerujúcich k príprave a k vyneseniu (vysťahovaniu) hnuiteľných vecí z predmetu nájmu a nebol splnený zákonný predpoklad podľa § 672 ods. 2 OZ na vyhoviecie návrhu na vydanie poverenie na vykonanie súpisu hnuiteľných vecí, je správny a zodpovedá zistenému skutkovému stavu ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia.

71. Navrhovateľ napadol rozhodnutie okresného súdu v celom rozsahu, t.j. aj druhý výrok, ktorým nebol odporcovi priznaný nárok na náhradu trov konania. Napriek absencii akejkoľvek odvolacej argumentácie voči tomuto výroku o náhrade trov konania odvolací súd konštatuje, že vzhľadom k tomu, že odporca bol v prvostupňovom konaní úspešný, avšak žiadne trovy mu preukázateľne z obsahu spisu nevznikli, okresný súd postupoval správne, keď odporcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

72. Odvolací súd z uvedených dôvodov potvrdil napadnuté rozhodnutie ako vecne správne v celom rozsahu podľa § 387 ods. 1 CSP.

73. Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania postupoval odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. Hoci bol odporca v odvolacom konaní úspešný, avšak žiadne trovy mu nevznikli a preto mu odvolací súd nárok na ich náhradu v odvolacom konaní nepriznal.

74. Rozhodnutie odvolacieho senátu bolo prijaté v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).